

Nr 565.

Av herr **Henriksson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 248, med förslag till butikstängningslag.

I proposition nr 248 till riksdagen med förslag till butikstängningslag har föredragande departementschefen på sidan 92 uttalat sig rörande tolkningen av uttrycket »synnerliga skäl» i 11 § 3 mom. 5) i vad det gäller försäljningen av tobaksvaror på utsträckt tid. Departementschefen har förklarat sig icke kunna tillstyrka, att tobak upptages i det ordinära kiosksortimentet. Däremot har departementschefen ansett sig böra förorda en uppmjukning av nuvarande praxis beträffande tillstånd till kioskförsäljning av tobaksvaror, då sådant tillstånd grundats på »synnerliga skäl». Departementschefen har såsom sin mening uttalat, att »synnerliga skäl» icke bör tolkas *alltför* restriktivt.

Denna uppfattning delas icke av 1947 års butikstängningssakkunniga. De sakkunniga funno visserligen för sin del det nödvändigt att bibehålla den regel, som för närvarande gäller, att tillstånd till öppethållande och försäljning må kunna beviljas, då »synnerliga skäl» därtill föranleda, bl. a. därför att förevarande bestämmelse är tänkt som en reservutväg för oförutsedda fall. Däremot anse de sakkunniga, all bestämmelsen bör tolkas restriktivt. De sakkunniga anse, att »ömmande personliga omständigheter icke böra föranleda beviljande av ett tillstånd, för vilket giltiga skäl eljest ej föreligga». De sakkunniga ha härvid pekat på flera omständigheter, som tala för en restriktiv tolkning av bestämmelsen i fråga.

När föredragande departementschefen såsom »synnerliga skäl» förutom de personliga omständigheterna även vill inbegripa vissa fall där konsumentintresset skulle tala för att tillstånd beviljas, synes detta komma att medföra en betydande utvidgning av kioschandeln. Såsom anförts i annan jämväl av mig avgiven motion, kan det icke vara riktigt, att fritidshandeln utvecklas på ett sådant sätt, att den äventyrar den reguljära handeln. Jag vill i detta sammanhang erinra om Svenska handelsarbetareförbundets remissyttrande över de sakkunnigas förslag. De sakkunnigas ställningstagande beträffande tolkningen av begreppet »synnerliga skäl» synes mig vara det ur allmän näringspolitisk synpunkt mest bärande.

Under åberopande av det anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 248 måtte i vad den avser ovan behandlade spørsmål uttala, att de sakkunnigas tolkning av begreppet »synnerliga skäl» och de sakkunnigas inställning till hithörande problem över huvud taget förklaras vägledande för den framtida handläggningen av oförmälda ansökningar om kiosktillstånd.

Stockholm den 25 maj 1948.

Torsten Henriksson.
